

Θέλουμε να σωθούμε;

Γράφει ο Παναγιώτης Κωστόπουλος, Ιδιωτικός Υπάλληλος.

Ικανή και αναγκαία συνθήκη για να σωθεί ένας έθνος, είναι να το θέλει ο λαός του και να το δείχνει εμπράκτως. Ο δικός μας λαός δεν ξέρω κατά πόσο το θέλει. Μην βιαστείτε να διαφωνήσετε.

Εδώ και πολλά χρόνια, ο λαός μας «εκπαιδεύτηκε» στον εφησυχασμό και έμαθε ότι δεν χρειάζεται ιδιαίτερη προσπάθεια για να αποκτήσει μια «καλή ζωή». Το ζήτημα είναι ότι η «καλή ζωή» στην οποία αναφέρομαι σημαίνει υπερκαταναλωτισμό, σπατάλη, στείρο μιμητισμό και ξενομανία, ατομικότητα και υλικά αγαθά. Σταδιακά χάθηκαν έννοιες όπως εγκράτεια, αλληλεγγύη, πατριωτισμός, πνευματικότητα, μόχθος. Παράλληλα ο εθνομηδενισμός των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, αλλά και αυτός που μπολιάστηκε στην κοινωνία, μαζί με τις πολιτικές που ακολουθήθηκαν, απομάκρυνε τον λαό από τους δεσμούς που είχε μεταξύ του, αλλά και με τον τόπο του. Τα κύτταρα της ελληνικής κοινωνίας, όπως είναι η οικογένεια, η κοινότητα και η ορθόδοξη πίστη, χτυπήθηκαν και χτυπιούνται ανελέητα. Την πυρηνική οικογένεια αντικατέστησαν άλλες μορφές συμβίωσης, πολλές απ' αυτές αφύσικες. Οι κοινότητες διαλύθηκαν και αντικαταστάθηκαν από απρόσωπες μορφές οργάνωσης. Η διοικούσα εκκλησία επιλέγει επικίνδυνα μονοπάτια, προϊδεάζοντάς μας για ένα δυσοίωνο μέλλον.

Όλα τα παραπάνω, συνέθεσαν ένα εκρηκτικό μείγμα, που μας φέρνει ένα βήμα πριν την απώλεια και αυτής της ύπαρξής μας ως έθνος. Μπορεί σε κάποια πράγματα να φταίνε οι ξένοι, μπορεί κάποιοι να

απεργάζονται σχέδια εναντίον της πατρίδας μας, αλλά ο κύριος εχθρός είναι ο ίδιος ο εαυτός μας. Δεν αρκεί να φωνάζουμε μόνο για την πατρίδα, να διαφημίζουμε την ελληνολατρία μας και να ποστάρουμε ελκυστικά συνθήματα. Δεν έχει ουσία ένας στείρος και επιφανειακός, «κοινότυπος εθνικισμός» (Banal Nationalism). Δεν μπορούμε να περιμένουμε κάποιον να μας σώσει.

Για να γυρίσει ο ήλιος θέλει δουλειά πολλή. Θέλει να ξυπνήσουμε από τον λήθαργο. Θέλει να είμαστε διατεθειμένοι να προβούμε σε θυσίες. Θέλει επιστροφή στις ελληνορθόδοξες αξίες και σε μια επικαιροποιημένη Παράδοση του ελληνισμού. Θέλει πνευματική αναγέννηση. Θέλει να επανέβρουμε την χαμένη μας αλληλεγγύη. Θέλει να επιστρέψουμε στις ενορίες και να ξανακερδίσουμε τις γειτονιές. Θέλει να είμαστε διατεθειμένοι να αγωνιστούμε και να δώσουμε μάχες παντού. Χαμένη μάχη είναι μόνο αυτή που δεν δόθηκε. Είναι τόσο βαθιά η σήψη και η παρακμή που δεν μπορούμε να αφήνουμε τίποτα στην τύχη του.

«Θέλεις εστί δύνασθαι»!

*

Δημοσιεύτηκε στις 21/11/2019 στην εφημερίδα “Δημοκρατία”.

Πηγή : www.antibaro.gr/article